

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1405/2019
06.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К.443/18 од 15.05.2019. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1.779/19 од 24.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К.443/18 од 15.05.2019. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1.779/19 од 24.09.2019. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору 2К.443/18 од 15.05.2019. године окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, осуђена на казну затвора у трајању од 1 године, у коју се урачунава и време лишења слободе по основу задржавања до 48 сати од 15.05.2016. године од 22,30 часова и иста се има извршити на тај начин што окривљена не сме напустити просторије у којима станује и без примене електронског надзора, с тим да, уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, има се одредити да остатак казне издржава у затвору. Према окривљеној АА изречена је и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 5Кж1.779/19 од 24.09.2019. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљене АА и пресуда Основног суда у Бору 2К.443/18 од 15.05.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Немања Васиљевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ или побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да је кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, кривично дело са бланкетном диспозицијом, а да је окривљена према утврђењу првостепеног и другостепеног суда предметну саобраћајну незгоду извршила због тога што се није придржавала прописа из члана 47. став 5. ЗОБС-а. По ставу одбране, радња која је стављена на терет окривљеној, није противправна, обзиром да окривљена није поступала противно наведеној одредби ЗОБС-а, јер је одредбом члана 47. став 5. ЗОБС-а прописано да на раскрсници на којој првенство пролаза није регулисано на други начин, трамвај има првенство пролаза у свим случајевима, осим у случају када пресеца бицикличку стазу или траку, те међусобно првенство пролаза трамваја, се регулише правилом „десне стране“ и правилом „левог кретања“, ако првенство пролаза трамваја није регулисано на други начин. Одбрана сматра да се не ради о очигледној омашци, јер се и у оптужном акту, наводи члан 47. став 5. ЗОБС-а. Даље се наводи да, имајући у виду изреку пресуде, те бланкетну диспозицију из члана 47. став 5. ЗОБС-а коју окривљена није повредила, да би се у конкретном случају, могло радити о бланкету из члана 47. став 1. ЗОБС-а, обзиром да је окривљена отпочела укључивање са земљаног пута на коловоз Зајечар-Параћин крећући се у лево преко саобраћајне траке која је намењена за кретање возила из правца Параћина према Зајечару.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева браниоца окривљене оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеница и околности назначених у изреци пресуде, произлази пре свега, да је дело за које је окривљена оглашена кривом извршено дана 15.05.2016.године.

Од редбом члана 5. Кривичног законика у ставу 1. прописано је да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела.

Имајући у виду напред цитирану одрдбу ЗКП, као и да је дело извршено 15.05.2016. године, у конкретном случају примењује се Закон о безбедности

саобраћаја на путевима који је важио у време извршења кривичног дела, односно Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службеном гласнику РС“ бр. 41/2009 ... 9/2016-одлука УС), а којим законом је у члану 47. став 5. прописано да је возач дужан да пропусти сва возила која се крећу путевима који се укључују и када тај пут није саобраћајним знаком означен као пут са првенством пролаза, ако возилом улази са земљаног пута на пут са савременим коловозним застором или ако на пут улази са површине на којој се не врши јавни саобраћај.

Сходно изнетом, а имајући у виду да у изреци правноснажне пресуде стоји да је окривљена у време и на месту ближе описаном у истој, као учесник у саобраћају на путевима управљајући путничким моторним возилом се није придржавала саобраћајних прописа из члана 47. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и тиме угрозила јавни саобраћај и довела у опасност живот и тело људи-оштећеног сада пок. ББ, при чему је била свесна да се при таквој њеној вожњи не придржавајући се саобраћајних прописа из члана 47. став 5. ЗОБС-а на путевима може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност оштећеног сада покојног ББ, олако држала да до тога неће доћи и да тежа последица, која је наступила у виду смрти оштећеног сада покојног ББ неће наступити, а била је дужна и могла бити свесна да је такво њено поступање забрањено, из ког чињеничног описа, а насупрот наводима захтева, произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези става 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом. Самим тим неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на постојање повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене даје осврт на чињенично стање, које је током претходног поступка утврђено везано за време, место извршења, односно настанка саобраћајне незгоде, за правац кретања окривљене и оштећеног, брзине кретања и даје детаљан приказ понашања оштећеног критичном приликом, као учесника у саобраћају на путевима износећи сопствене чињеничне закључке везане за узрок настанка саобраћајне незгоде, односно налазећи да је узрок саобраћајне незгоде поступање оштећеног супротно одредби члана 35. став 2. ЗОБС-а, односно да је вожња оштећеног, сада покојног ББ брзином већом од 80 км/ч и вожња мотоциклом супротно одредби члана 35. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима узрок саобраћајне незгоде у кривичноправном смислу.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљене изнетим наводима цени доказе изведене током поступка и износи сопствене чињеничне закључке везане за узрок настанка саобраћајне незгоде, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених побијаним пресудама, на који начин суштински оспорава оцену изведених доказа и чињенично стање утврђено у побијаним пресудама.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној

пресуди нити због повреде закона из члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић